

VỌNG NHỚ QUÊ HƯƠNG

(Thơ 18 Bài)

VƯƠNG VẤN TÌNH QUÊ

Đất khách quê người năm tháng qua,
Mơ về làng xóm ở phương xa.
Thương bao khóm trúc nghiêng cành rũ,
Nhớ mấy tàn tre phủ lá xòa.
Bóng nước lung linh êm ái chảy,
Con đò vương vấn nhẹ nhàng qua.
Từng chiều khói tỏa sao lưu luyến,
Kỷ niệm vui đầy, thấm lệ sa...

Hoàng Dũng

HUẾ XƯA ƠI

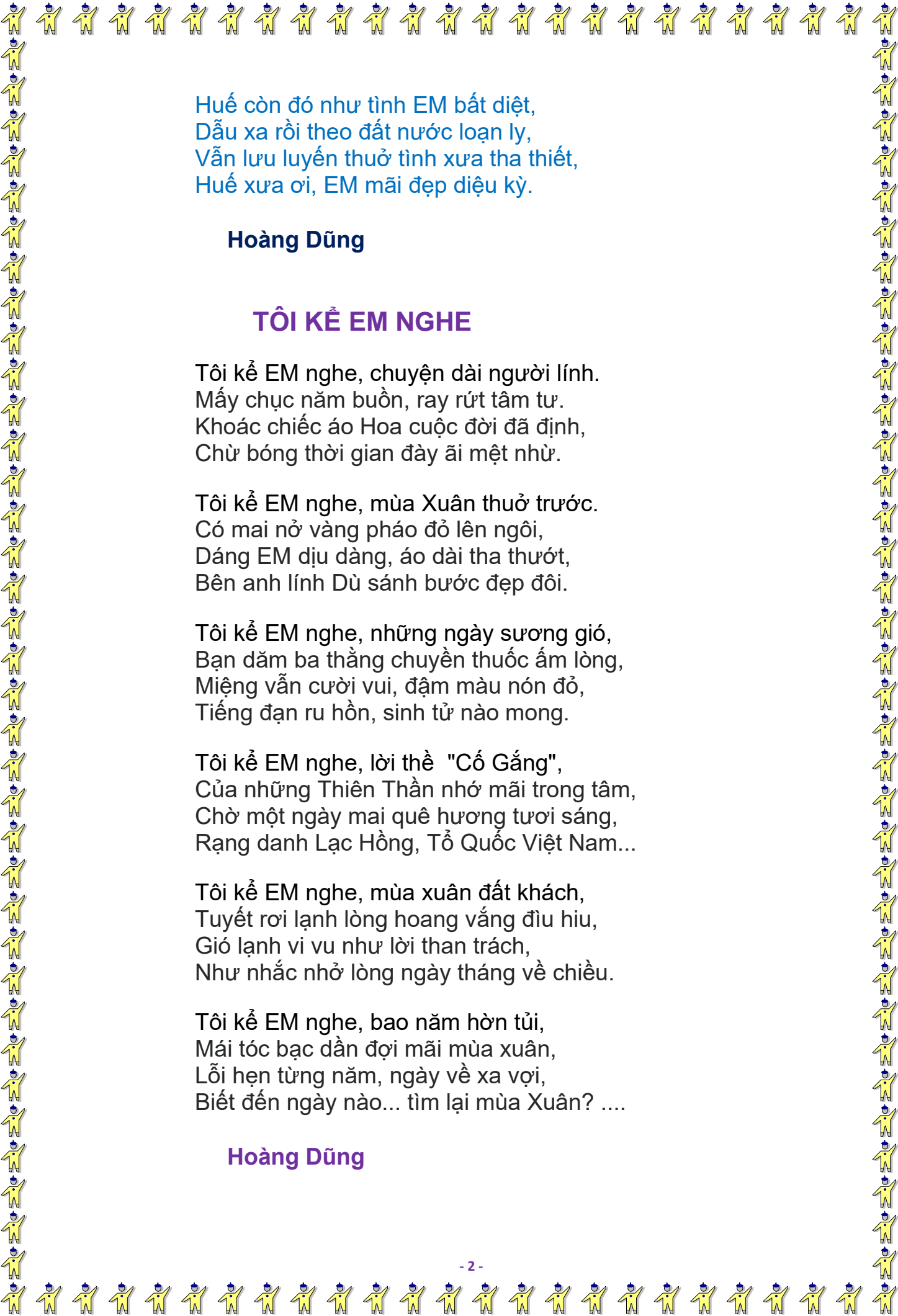
Huế mãi đẹp ngọt ngào như thiếu nữ,
Ánh trăng hiền vẫn ngự tỏa trên sông,
EM có thấy đất trời như chuyển động,
Tiếng ru hời thoang thoảng lụy hồn trong.

Huế nằm ngủ thiên thần bao huyền sử,
Tuổi mộng mơ ta giữ mãi cho nhau,
Trong khói lửa hương tình xao xuyến ngự,
Áo chinh nhân vương váu mắt môi trao.

EM chợt đến dịu hiền như cổ tích,
Những mô tê, chi rứa ướp lòng mơ.
Để từ đó trên bước đường ngăn địch,
Có hình EM hòa quyện trọn ý thơ.

Huế vậy đó, như nàng tiên nhỏ bé,
Đẹp mơ màng với gió lạnh vu vơ,
Mưa rơi rớt quyện chân người lính trẻ,
Sưởi ấm lòng theo khúc nhạc bài thơ.

EM có biết, dù thời gian trôi mãi,
Bóng hình EM vẫn đó thoáng xa xa,
Vẫn mơ ước có ngày ta gặp lại,
Huế thương ơi, vương vấn chút tình hoa.

Huế còn đó như tình EM bất diệt,
Dấu xa rồi theo đất nước loạn ly,
Vẫn lưu luyến thuở tình xưa tha thiết,
Huế xưa ơi, EM mãi đẹp diệu kỳ.

Hoàng Dũng

TÔI KỂ EM NGHE

Tôi kể EM nghe, chuyện dài người lính.
Mấy chục năm buồn, ray rứt tâm tư.
Khoác chiếc áo Hoa cuộc đời đã định,
Chừ bóng thời gian đầy ải mệt nhừ.

Tôi kể EM nghe, mùa Xuân thuở trước.
Có mai nở vàng pháo đỏ lên ngôi,
Dáng EM dịu dàng, áo dài tha thướt,
Bên anh lính Dù sánh bước đẹp đôi.

Tôi kể EM nghe, những ngày sương gió,
Bạn dầm ba tháng chuyền thuốc ấm lòng,
Miệng vẫn cười vui, đậm màu nón đỏ,
Tiếng đạn ru hồn, sinh tử nào mong.

Tôi kể EM nghe, lời thề "Cố Gắng",
Của những Thiên Thần nhớ mãi trong tâm,
Chờ một ngày mai quê hương tươi sáng,
Rạng danh Lạc Hồng, Tổ Quốc Việt Nam...

Tôi kể EM nghe, mùa xuân đất khách,
Tuyết rơi lạnh lòng hoang vắng đìu hiu,
Gió lạnh vi vu như lời than trách,
Như nhắc nhở lòng ngày tháng về chiều.

Tôi kể EM nghe, bao năm hờn tủi,
Mái tóc bạc dần đợi mãi mùa xuân,
Lỗi hẹn từng năm, ngày về xa vội,
Biết đến ngày nào... tìm lại mùa Xuân?

Hoàng Dũng

THƯƠNG QUÁ QUÊ HƯƠNG

Chân đi một bước, lạc ngàn phương,
Mắt vọng quê người nhớ cố hương,
Mấy chục năm trời nơi đất khách,
Mơ hoài đất Việt với ngàn thương.

Mỗi năm lỗi hẹn thật buồn ghê,
Lời hứa bao lâu chẳng dịp về,
Không lẽ năm nay rồi lại hứa,
Tình yêu non nước thấm lòng quê...

Quê hương thương quá, hỡi EM ơi?
Nhắc mãi trong lòng xót lệ rơi,
Nỗi nhớ dạt dào khơi kỷ niệm,
Thời gian xa vắng mãi trông vời..

Nhớ sáo diều êm những buổi chiều,
Nụ cười luôn nở trói tim yêu,
Tung tăng lũ bạn ngày xưa đó,
Nhắc mãi trong tâm thương nhớ nhiều.

Nhớ quá tình quê năm tháng xưa,
Cùng vui chúng bạn giỡn trong mưa,
Rượt nhau trốn bắt, ngàn hung nhớ,
Một thuở an bình đã vắng thừa.

Nhớ mái trường xưa thuở học trò,
Ngu ngơ một thuở chẳng buồn lo,
Bao nhiêu thương nhớ tình thơ dại,
Đeo đuổi cuộc đời như giấc mơ.

Và nhớ bạn bè thuở chiến chinh,
Làm trai thời loạn buổi đao binh.
Đứa còn đứa mất ngày ô nhục,
Đứa lạc quê người khóc lặng thinh.

Nay góp vãn thơ nhắc chuyện qua,
Nhớ từng kỷ niệm chốn quê nhà,
Thêm lần lỗi hẹn, đây thương nhớ,
Mắt dãi hoen buồn bao xót xa!

Hoàng Dũng

VINH DANH ANH LÍNH CỘNG HÒA

(Kính tặng các anh chiến sĩ Thương Phế Binh VNCH)

Anh để lại bàn chân nơi chiến địa,
Ngăn bước thù đang phá nát quê hương,
Tuổi niên thiếu hiến dâng cho chính nghĩa,
Mong an bình hạnh phúc đến hậu phương.

Anh để lại cánh tay nơi trận tuyến,
Khi tuổi đời hoa mộng tựa mùa Xuân,
Xa người thân với cõi lòng quyến luyến,
Chí tang bồng há để ngại đôi chân.

Anh để lại tuổi hoa đầy dầu ái,
Bước kiên hùng với áo trận hiên ngang,
Vùng chiến tuyến gậy quân thù sợ hãi,
Giúp muôn nhà vui đón xuân khắp làng.

Anh để lại Mẹ già ngồi tựa cửa,
Mắt mờ mòn theo bước đũa con xa,
Thời ly loạn bao trai hùng tuyến lửa,
Đem máu xương dành lại đất ông cha.

Anh để lại tình thương nơi đồng đội,
Mới ngày nào điều thuốc tùm nhau chia,
Cùng sát cánh, dẫn cuộc đời biến đổi,
Bởi chúng mình, một khối chằng chia lìa.

Anh để lại cho đời lòng kính phục,
Chẳng hề quên luôn nhớ đến bạn xa,
Xuân đất khách xin dâng lời kính chúc,
Tạ ơn anh, người chiến sĩ Cộng Hoà.

Hoàng Dũng

HẸN MỘT MÙA XUÂN

Ngày mai ta quyết dựng màu cờ,
Đẹp lữ vô thần, nào để ngờ.
Góp lửa truy thù xin nhớ kỹ,
Nung lòng cứu nước chớ làm lơ.
Quê người sát cánh cùng tâm nguyện,
Hải ngoại đồng tình với giấc mơ:
Đem nắng mùa Xuân về đất Mẹ,
Việt Nam hạnh phúc, vẹn mong chờ.

Hoàng Dũng

CỜ VÀNG VÀ NĂM MỘ TƯƠI

Tôi bật khóc khi nhìn những ngôi mộ,
Phủ cờ vàng trên nấm đất còn tươi,
Anh ra đi đem hạnh phúc cho người,
Đem xương máu hòa tan lòng đất Mẹ.

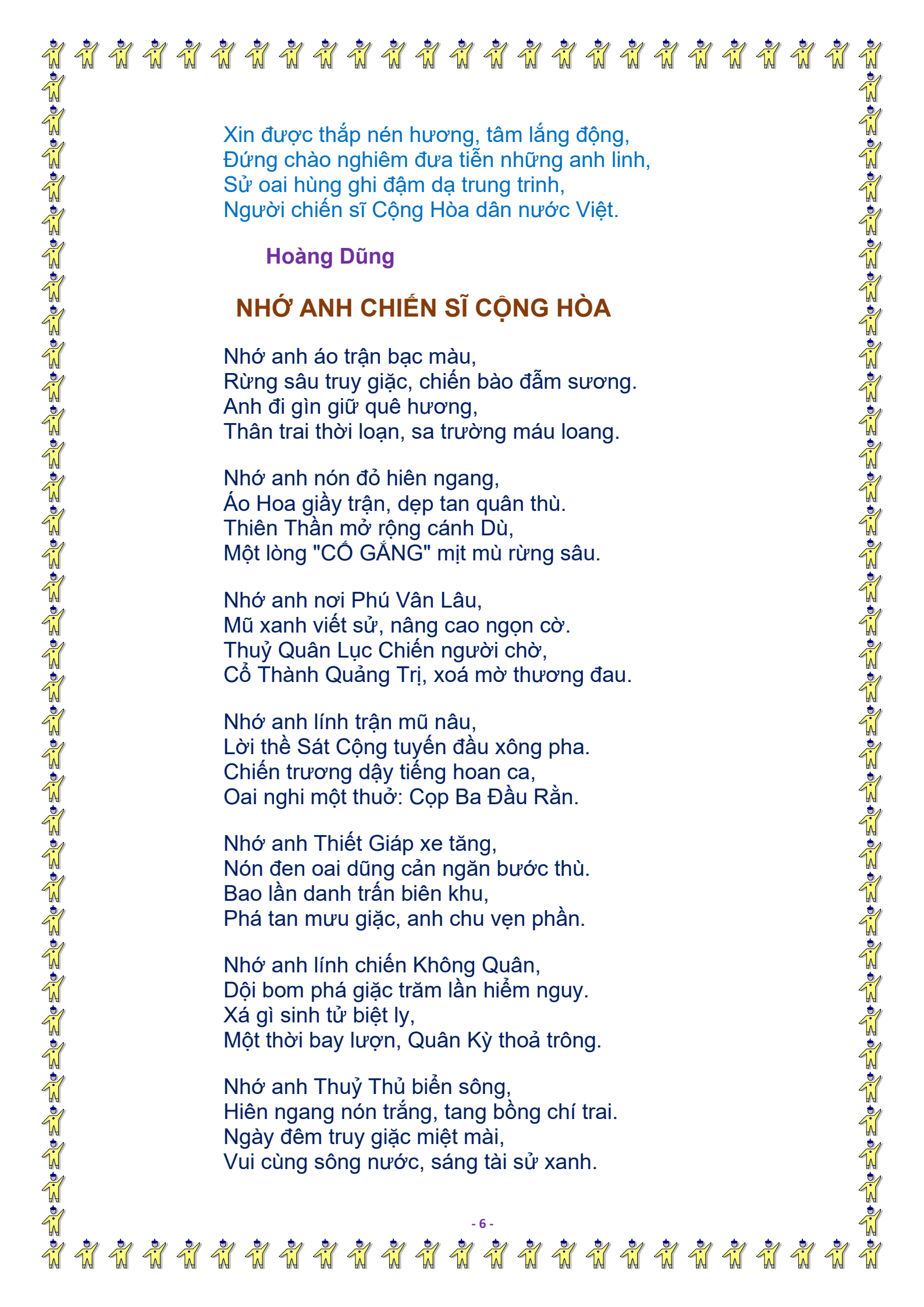
Anh ra đi khi tuổi đời còn rất trẻ,
Áo học đường vừa biệt mái đầu xanh,
Khi người yêu còn cắp sách học hành,
Nay thẫn thức nhìn anh nằm im ngủ.

Anh để lại người Mẹ già ủ rũ,
Đang chờ con nơi chiến tuyến phương xa,
Mong an bình sẽ đến khắp mọi nhà,
Chừ gục ngã, Mẹ già chờ tuyệt vọng.

Anh để lại người vợ hiền bé bỏng,
Vớ con trai bập bẹ gọi tên ba,
Vấn khăn tang hoen mắt lệ nhạt nhòa,
Đời quá phụ tuổi đời đầy hụt hẫng.

Anh để lại bạn bè ngoài chiến trận,
Vẫn từng đêm ghìm súng dưới hỏa châu,
Ngăn quân thù từng bước nơi tuyến đầu,
Cho non nước thêm ngày vui kiến thiết.

Anh luôn có trong lòng dân nước Việt,
Nhớ ơn anh: những chiến sĩ Cộng Hòa,
Vinh danh anh từng bản nhạc hùng ca,
Anh nằm xuống cho muôn người được sống.

Xin được thấp nén hương, tâm lắng động,
Đứng chào nghiêm đưa tiễn những anh linh,
Sử oai hùng ghi đậm dạ trung trinh,
Người chiến sĩ Cộng Hòa dân nước Việt.

Hoàng Dũng

NHỚ ANH CHIẾN SĨ CỘNG HÒA

Nhớ anh áo trận bạc màu,
Rừng sâu truy giặc, chiến bào dẫm sương.
Anh đi gìn giữ quê hương,
Thân trai thời loạn, sa trường máu loang.

Nhớ anh nón đỏ hiên ngang,
Áo Hoa giầy trận, dẹp tan quân thù.
Thiên Thần mở rộng cánh Dù,
Một lòng "CỐ GẮNG" mịt mù rừng sâu.

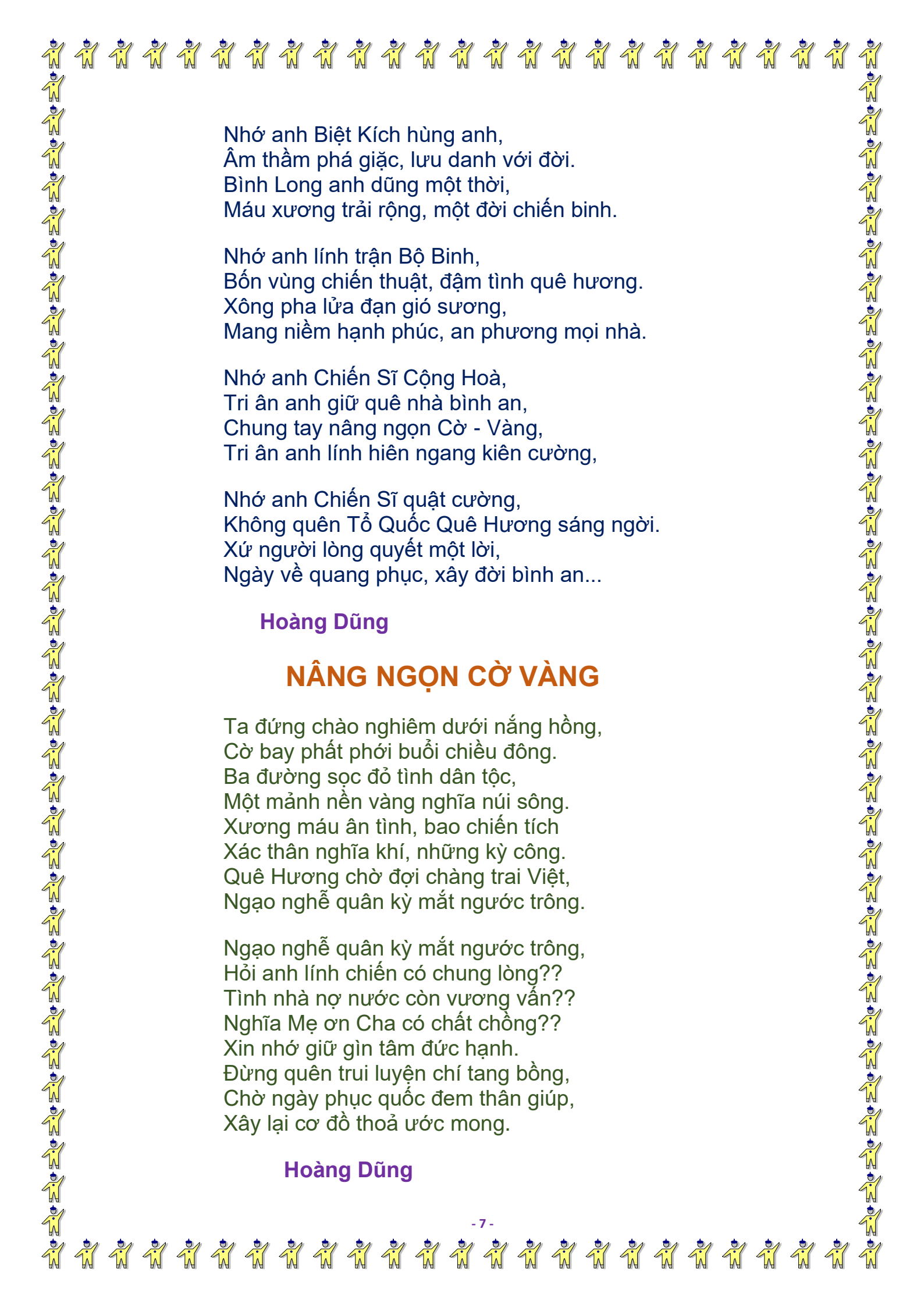
Nhớ anh nơi Phú Vân Lâu,
Mũ xanh viết sử, nâng cao ngọn cờ.
Thủy Quân Lục Chiến người chờ,
Cổ Thành Quảng Trị, xoá mờ thương đau.

Nhớ anh lính trận mũ nâu,
Lời thề Sát Cộng tuyến đầu xông pha.
Chiến trường dậy tiếng hoan ca,
Oai nghi một thuở: Cọp Ba Đầu Rền.

Nhớ anh Thiết Giáp xe tăng,
Nón đen oai dũng cản ngăn bước thù.
Bao lần danh trấn biên khu,
Phá tan mưu giặc, anh chu vện phần.

Nhớ anh lính chiến Không Quân,
Đội bom phá giặc trăm lần hiểm nguy.
Xá gì sinh tử biệt ly,
Một thời bay lượn, Quân Kỳ thoả trông.

Nhớ anh Thủy Thủ biển sông,
Hiên ngang nón trắng, tang bồng chí trai.
Ngày đêm truy giặc miệt mài,
Vui cùng sông nước, sáng tài sử xanh.

Nhớ anh Biệt Kích hùng anh,
Âm thầm phá giặc, lưu danh với đời.
Bình Long anh dũng một thời,
Máu xương trải rộng, một đời chiến binh.

Nhớ anh lính trận Bộ Binh,
Bốn vùng chiến thuật, đậm tình quê hương.
Xông pha lửa đạn gió sương,
Mang niềm hạnh phúc, an phương mọi nhà.

Nhớ anh Chiến Sĩ Cộng Hoà,
Tri ân anh giữ quê nhà bình an,
Chung tay nâng ngọn Cờ - Vàng,
Tri ân anh lính hiên ngang kiên cường,

Nhớ anh Chiến Sĩ quật cường,
Không quên Tổ Quốc Quê Hương sáng ngời.
Xứ người lòng quyết một lời,
Ngày về quang phục, xây đời bình an...

Hoàng Dũng

NÂNG NGỌN CỜ VÀNG

Ta đứng chào nghiêm dưới nắng hồng,
Cờ bay phất phới buổi chiều đông.
Ba đường sọc đỏ tình dân tộc,
Một mảnh nền vàng nghĩa núi sông.
Xương máu ân tình, bao chiến tích
Xác thân nghĩa khí, những kỳ công.
Quê Hương chờ đợi chàng trai Việt,
Ngạo nghễ quân kỳ mắt ngược trông.

Ngạo nghễ quân kỳ mắt ngược trông,
Hỏi anh lính chiến có chung lòng??
Tình nhà nợ nước còn vương vấn??
Nghĩa Mẹ ơn Cha có chất chồng??
Xin nhớ giữ gìn tâm đức hạnh.
Đừng quên trui luyện chí tang bồng,
Chờ ngày phục quốc đem thân giúp,
Xây lại cơ đồ thoả ước mong.

Hoàng Dũng

TÌNH LÍNH

Tình lính ngày nào sương gió bay,
Phủ trên vai áo bước đường dài,
Hỏa châu soi sáng thư EM gửi,
Đêm tối thì thầm nhớ dáng ai.

Tình lính còn đây một giấc mơ,
Quê Hương xa tít mãi mong chờ,
Đứa con lưu lạc mau về lại,
Nâng ngọn cờ vàng bay phát phơ.

Tình lính đệ huynh chiến hữu xưa,
Chung vai sát cánh những chiều mưa,
Thông hào, khói thuốc chuyền hơi ấm,
Nhớ quá, bạn ơi kể mấy vừa.

Tình lính quê hương mãi đậm đà,
Mong ngày đất Mẹ đẹp như hoa,
Mùa Xuân nắng ấm thơm ngày mới,
Em bé cụ già vui hát ca.

Tình lính ngày về chung hướng đi,
Bạn ơi vui quá ngắm xuân thì,
Cờ-vàng-sọc-đỏ khoe trong nắng,
Đẹp quá quê hương rợp quốc kỳ.

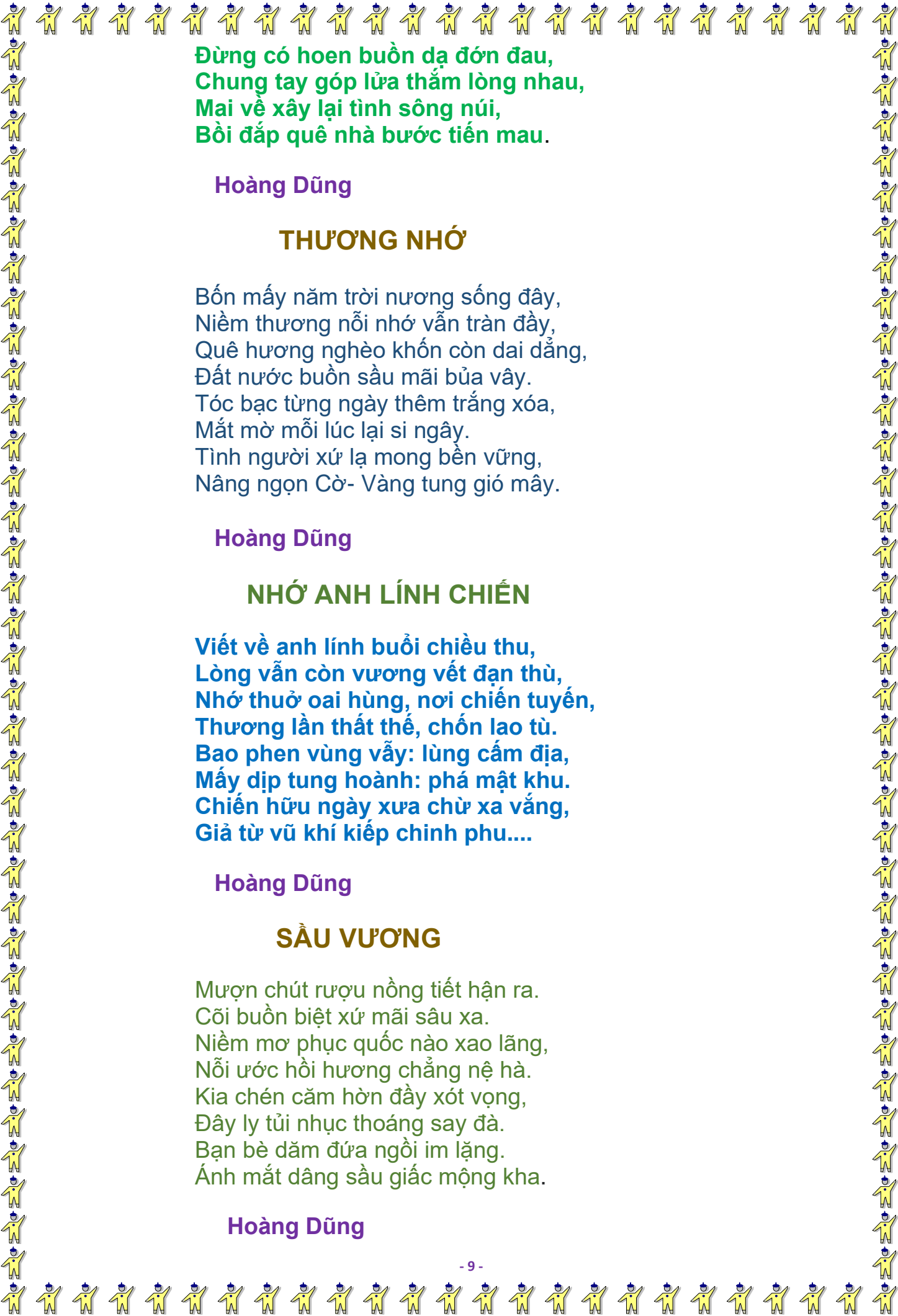
Hoàng Dũng

CỜ VÀNG

**Cờ - Vàng còn đó mãi tung bay,
Vẫn ngự trong tim bao tháng ngày,
Lộng lẫy như nàng Xuân mới đến,
Cho ta giây phút mộng mê say.**

**Cờ - Vàng mang đến những mùa Xuân,
Nuôi đất quê hương đẹp sáng ngàn,
Đem nắng tươi hồng đơm ruộng mới,
Non sông từ đó hết chia phân.**

**Này EM, này chị, hỡi anh ơi,
Ta đến bên nhau tô thắm đời.
Chớ để kỷ nghi ngăn cách trở,
Cờ - Vàng phát phới đón đưa mời.**

Đừng có hoen buồn dạ đón đau,
Chung tay góp lửa thắm lòng nhau,
Mai về xây lại tình sông núi,
Bồi đắp quê nhà bước tiến mau.

Hoàng Dũng

THƯƠNG NHỚ

Bốn mấy năm trời nương sống đây,
Niềm thương nỗi nhớ vẫn tràn đầy,
Quê hương nghèo khổn còn dai dẳng,
Đất nước buồn sầu mãi bủa vây.
Tóc bạc từng ngày thêm trắng xóa,
Mắt mờ mỗi lúc lại si ngây.
Tình người xứ lạ mong bền vững,
Âng ngọn Cờ- Vàng tung gió mây.

Hoàng Dũng

NHỚ ANH LÍNH CHIẾN

Viết về anh lính buổi chiều thu,
Lòng vẫn còn vương vết đạn thù,
Nhớ thuở oai hùng, nơi chiến tuyến,
Thương lần thất thế, chốn lao tù.
Bao phen vùng vẫy: lòng căm địa,
Mấy dịp tung hoành: phá mặt khu.
Chiến hữu ngày xưa chừ xa vắng,
Giả từ vũ khí kiếp chinh phu....

Hoàng Dũng

SÀU VƯƠNG

Mượn chút rượu nồng tiết hận ra.
Cõi buồn biệt xứ mãi sâu xa.
Niềm mơ phục quốc nào xao lãng,
Nỗi ước hồi hương chẳng nệ hà.
Kìa chén căm hờn đầy xót vụng,
Đây ly tử nhục thoáng say đà.
Bạn bè dăm đứa ngồi im lặng.
Ánh mắt dưng sầu giấc mộng kha.

Hoàng Dũng

THIÊN THẦN MŨ ĐỒ

Huynh đệ chi binh lính Nhảy Dù,
Ân tình nghĩa nặng, chẳng hề lu.
Sa trường sát cánh, chung lưng bạn,
Chiến địa đồng tâm, ngăn bước thù.
Nón đỏ oai hùng nơi hỏa tuyến,
Áo hoa dũng cảm chốn biên khu.
Hậu phương vui sống, người yêu mến,
Gương sáng Thiên Thần, đẹp vạn thu.

Hoàng Dũng

BẠN BÈ ƠI

Đói khổ ngục tù, giặc đỏ gieo,
Cũng vì cộng sản, nước non nghèo.
Cả bấy tham nhũng lo thâm góp,
Một lũ a tòng cứ dựa theo.
Cảnh sống tà quyền đầy gấm lụa,
Cuộc đời dân chúng mãi xì xèo.
Người ơi, đứng dậy ta chung sức,
Dựng lại cơ đồ đã cạn queo...

Hoàng Dũng

TẾT LƯU VONG

Tết đến xứ người sao vắng không.
Có chăng hoa tuyết đuổi mây hồng.
Trang hoàng bánh trái, vài cây kiểng,
Sắm sửa hương trà, mấy chậu bông.
Vật đó, mà rơi dòng lệ thấm,
Thế thôi, cũng níu chút hương nồng.
Mai về xây lại mùa Xuân đẹp
Đất Việt chuyển mình, ta khởi công.

Hoàng Dũng

MỪNG XUÂN ĐẤT KHÁCH

Quê người hoa tuyết đón chào xuân,
Thương nhớ quê xưa những ngai ngàn,
Đất nước cơ hàn bao lệ thấm,
Mơ về chốn cũ kiếp hoài nhân.

Tuyết phủ đầy sân gió lất lay,
Một màu trắng xoá tựa khoe bày,
Nhìn qua cửa sổ, lòng hoang vắng,
Thâm tiếc xuân về vắng én bay.

Tháng ngày lạc lõng bạn bè đâu,
Chừ đếm tuổi hoang bạc mái đầu,
Xuân đến tìm nghe tiếng pháo nổ,
Chập chờn thao thức suốt đêm thâu.

Tôi nhớ ngày xưa xuân ghé thăm,
Tung tăng áo mới, miệng reo thắm,
Pháo, Lân, bánh kẹo... ôi vui quá,
Chừ đã xa rồi bao tháng năm.
Xứ người xuân mới chập chờn sang,
Tôi chép vần thơ ướp mộng vàng,
Mong được một ngày trên đất Mẹ,
Mừng vui đón Tết đẹp huy hoàng

Hoàng Dũng

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/HoangDung.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9500 TÁC PHẨM